

מדינת ישראל

יוסף חיים שפירא
מבקר המדינה
ונציב תלונות הציבור

תיק מס' 910960

החלטה בתלונת מר בשם [REDACTED] על הטכניון מכון טכנולוגי לישראל

מר [REDACTED] (להלן - המתלונן), המועסק באגף [REDACTED] בטכניון מכון טכנולוגי לישראל (להלן - הטכניון) פנה ב-11.9.2014 באמצעות יו"ר עמותת עוגן, עו"ד חי בר-אל, למבקר המדינה ונציב תלונות הציבור (להלן - הנציב) בבקשה לקבל צו הגנה לפי סעיף 45 לחוק מבקר המדינה, התשי"ח-1958 [נוסח משולב] (להלן - חוק מבקר המדינה). לטענתו, הוא נפגע בעבודתו כתוצאה מפעולותיו במילוי תפקידו [REDACTED].

עם פתיחת הבירור בתלונה הודיעה נציבות תלונות הציבור (להלן - הנציבות) לטכניון כי היא מצפה שלא ייעשו פעולות שיש בהן כדי לשנות את המצב העובדתי או המשפטי ביחס למעמדו, תפקידו וסמכויותיו של המתלונן.

במסגרת בירור התלונה נפגשו עובדי הנציבות עם הגורמים הנוגעים לעניין ועיינו באסמכתאות רבות שהציגו הצדדים.

במהלך הבירור ולנוכח נסיבות המקרה הביעו הצדדים נכונות לנסות לפתור את הסכסוך ביניהם בדרך של הידברות, והבירור הועבר למסגרת של הליך גישור. אולם, בספטמבר 2016 התבשרתי שכל ניסיונות הגישור הרבים לא צלחו.

ב-1.11.16 התקיים לפני דיון בהשתתפות הצדדים ובאי כוחם. במהלך הדיון שטחו הצדדים את טענותיהם, תיארו את ניסיונות הגישור שלא צלחו, ולבסוף הביעו נכונות לסיים את העסקתו של המתלונן בטכניון, כפוף לתשלום פיצוי שעל סכומו נחלקו ביניהם הדעות.

הצדדים הסכימו כי אכריע במחלוקת הכספית שקיימת ביניהם לגבי גובה הפיצוי שמגיע למתלונן לפי שיקול דעתי ועל סמך מכלול נסיבות העניין.

הטכניון הציע לשלם למתלונן דמי הודעה מוקדמת בגובה שש משכורות חודשיות וביקש להביא בחשבון שהמתלונן עבד בטכניון שש שנים בלבד.

המתלונן, שעשה על צוות הבירור רושם מהימן, תיאר את מצבו האישי והכלכלי הקשה, את הפגיעה בשכר שתיגרם לו בעקבות הפסקת עבודתו בטכניון ואת הקושי למצוא מקום עבודה חלופי, בין היתר, נוכח תחום המומחיות הספציפי שעסק בו כעובד אגף [REDACTED] בטכניון.

בפנייה חוזרת אלי מ-30.12.16 ציין ב"כ המתלונן כי מרשו נותן את הסכמתו לקביעת פיצוי לפי שיקול דעתי בלב כבוד ולאחר לבטים קשים. ואולם, נוכח הפגיעה הצפויה בכושר ההשתכרות

שלו, בפנסיה ובחסכון, הוא ביקש כי קביעת הפיצוי תיעשה בהתאם לתחשיב כספי מפורט שהעביר ובו הפרדה בין ראשי נזק שונים. לחילופין ביקש ב"כ המתלונן כי אקבע פיצוי בסכום נטו לאחר מיסוי, אם בהטלת תובת המס על הטכניון או בכל דרך אחרת לפי שיקול דעתי.

לצורך קבלת ההחלטה בחנתי את כל המסמכים שהוצגו לפניי ושקלתי את כלל השיקולים הצריכים לעניין, ובכלל זה את נסיבות המקרה, את שכרו של המתלונן ואת משך העסקתו בטכניון.

נוסף על כך שקלתי בכובד ראש את בקשתו האמורה של ב"כ המתלונן, כשבמכלול השיקולים נשקלה גם העובדה שפסיקתי נסמכת על בקשתם המוסכמת של הצדדים כי אקבע את סכום הפיצוי מבלי להכריע בצדקתה של התלונה. לאחר בחינת הבקשה, הגעתי לכלל מסקנה כי נכון בנסיבות המקרה לפסוק למתלונן סכום פיצוי גלובלי.

לפיכך, הריני קובע כדלקמן:

א. המתלונן יסיים את עבודתו בטכניון בתוך 30 ימים מיום מתן החלטה זו (להלן - מועד סיום העבודה). סיום ההעסקה דינו כפיטורים.

ב. במועד סיום העבודה ישלם הטכניון למתלונן פיצויים בסך של 400,000 ₪.

ג. סכום זה ישולם למתלונן בנוסף לכל זכות המגיעה לו בגין סיום העסקתו לפי כל דין ולפי הסכם ההעסקה ובנוסף לזכויות שנצברו לו בקופות פיצויים, פנסיה, קרן השתלמות וכיו"ב.

ד. ביצוע החלטתי יהווה סילוק סופי של כל התביעות ההדדיות בין הצדדים ביחס לתקופת עבודתו של המתלונן בטכניון וסיומה.

השופט (בדימוס) יוסף חיים שפירא
מבקר המדינה ונציב תלונות הציבור

ירושלים, כ"ד טבת תשע"ז
22 ינואר 2017